

ment. *Bull. Soc. Path. exot.* **99**, 541. — SCHLESINGER, F. G. (1960) Een geval van distomatose in Nederland. *Ned. T. Geneesk.* **104**, 285. — VOGEL, H. en J. FALCÃO (1954) *Tropenmed. Parasit.* **5**, 275.

Amsterdam, 24 februari 1960

W. KRUYT

Ik ben Dr. KRUYT zeer erkentelijk voor deze deskundige en juiste opmerkingen, die mij ook reeds van andere zijde hebben bereikt. Daar de nomenclatuur, zoals Dr. KRUYT opmerkt, zelfs voor de deskundige moeilijk te hanteren is, zal men mij, als niet parasitoloog, de genoemde onjuistheden wellicht willen vergeven.

Utrecht, 4 maart 1960

F. G. SCHLESINGER

CONSERVATIEVE BEHANDELING VAN KINDEREN MET INVAGINATIE

Het door collega WITTEBOL (1960) weergegeven verslag over een bijzonder geval van invaginatie geeft mij aanleiding tot een enkele opmerking. In het verslag wordt meegedeeld, dat de laatste tijd weer (?) meer en meer wordt aangedrongen op conservatieve behandeling van invaginatie bij zuigelingen, waarop de hoogleraar de gevaren van de conservatieve behandeling beschrijft en tenslotte zegt: „Wij moeten ons standpunt — primair operatieve behandeling in geval van invaginatie — niet verlaten en de coloninloop reserveren voor diagnostische doeleinden in gevallen waar de diagnose twijfel laat”.

Ondanks de bezwaren van Prof. KUMMER wil ik de conservatieve therapie in bepaalde gevallen een kans geven, omdat deze op zo simpele wijze tot een volledig herstel van de patiënt kan leiden. Door het geven van één coloninloop kan dan laparotomie worden vermeden; bovendien wordt het verblijf in het ziekenhuis veel korter. Van de vele publicaties hieromtrent moge ik verwijzen naar een recent artikel van BASS, SIEBES en GIRDANY (1959) waarin de ervaringen worden besproken, die zijn opgedaan met de operatieve en conservatieve behandeling van invaginatie. In de periode van 1928 tot 1956 werden 264 kinderen met deze aandoening behandeld. Vóór 1950 werd er uitsluitend geopereerd; nadien werd in den regel begonnen met conservatieve therapie. De gunstige resultaten van de laatste methode blijken duidelijk uit genoemd artikel, en dit grote materiaal bewijst, dat de resultaten van conservatieve therapie even goed zijn als die van de chirurgische.

Literatuur: BASS, L. W., W. K. SIEBES en B. R. GIRDANY (1959) *J. Pediat.* **55**, 51. — WITTEBOL, P. (1960) *Ned. T. Geneesk.* **104**, 181.

Leiden, 25 februari 1960

S. E. Bos

Wij zouden, evenals collega Bos, de conservatieve repositiemethode met een bariumklysma wel willen toepassen en profijt trekken van de voordelen die deze biedt. Wij moeten echter deze methode niet beoordelen op haar kans op goed resultaat, maar vooral op haar kans van mislukken. Indien slechts éénmaal bij het reponeren van een invaginatie door hydrostatische druk perforatie van een gangreneuze darmlis was voorgekomen, zou hiermee naar onze mening de methode al veroordeeld zijn. Van deze perforaties zijn er echter vele bekend, en ook in het door Bos aangehaalde artikel wordt van een dergelijk geval melding gemaakt.

Wij blijven het daarom niet raadzaam achten, een methode, die bij goede toepassing vrijwel geen mislukking kent, door een andere te vervangen, die nog talrijke onzekere elementen bevat, waarvan het genoemde artikel voldoende voorbeelden geeft.

Amsterdam, 8 maart 1960

P. WITTEBOL

BERICHTEN

BUITENLAND

Duitsland

Maatschappelijke hulp voor de kankerlijder. — De Deutsche Zentralausschuss heeft onlangs een conferentie van artsen met vertegenwoordigers van allerhande instellingen van sociale hulp en voorzorg belegd om zich te beraden over „weitere Möglichkeiten einer wirtschaftlichen Sicherung der Krebskranken” (*Dtsch. med. Wschr.*, 1960, bl. 332).

Engeland

Een leerstoel voor Chain. — De Isaac Wolfson Foundation, de jongste stichting van weldadigheid, die onlangs £ 450.000 schonk voor een nieuw gebouw van de Royal College of Physicians, heeft thans het Imperial College van de London University begunstigd: £ 350.000 voor een Wolfson Laboratory ten behoeve van een nieuwe leerstoel voor biochemie. Deze leerstoel is bestemd voor E.B. CHAIN, die met FLOREY en FLEMING in 1945 de Nobelprijs deelde.

CHAIN, een Duitse vluchteling, werd in 1939 genaturaliseerd, en werkte van 1935 tot 1948 te Oxford met FLOREY over penicilline. Sedertdien is hij hoogleraar in de biochemie aan het Istituto Superiore di Sanità te Rome; in 1961 zal hij naar Engeland terugkeren.

CHAIN leidt sinds enige tijd een groep van Amerikaanse en Engelse onderzoekers die verwachten, dat synthetische penicilline een nieuw gebied van de Antibiotica-Therapie zal openen (*Brit. med. J.*, 6 februari 1960, bl. 412, 438).

Internationale bijeenkomst van biochemici. — De Biochemical Society belegt op 29 en 30 juni haar 395e vergadering te Cambridge. Ook niet-leden der vereniging zijn welkom en kunnen deelnemen aan de handelingen. Inlichtingen verstrekt de secretaris, Dr. W. J. WHELAN, Lister Instituut, Chelsea Bridge road, Londen S.W. 1.

Gedachtenwisseling over coronaria-trombose. — In het Royal College of Physicians heeft men twee dagen over ziekten der slagaderen van gedachten gewisseld, in het bijzonder over de betrekking van ischemische hartziekte tot geslacht, leeftijd, voeding en hedendaagse levenswijze. Voor oestrogenen en plantaardige vetten was geen geestdrift. Het denkbeeld van een permanente antistollingstherapie, op de een of andere leeftijd te beginnen, werd begroet met gemompel van „rat poison”. De geneeskunde vaarwel te zeggen voor het landbouwbedrijf leek aantrekkelijk, maar voor de eden van het College was het wat laat om van beroep te veranderen.

Er was niets bekend over correlatie van de frequentie van coronaria-trombose met het aantal jaarlijks af te leggen kilometers, maar men was het er wel over eens, dat het toenemende verkeer een belangrijke factor moet zijn „in causing the kind of frustrations that are thought to precipitate thrombosis in predisposed persons”.

In het Institute of Directors was het onderwerp eveneens aan de orde, onder leiding van de Chest and Heart Organisation; en ook daar sprak men over de auto als het grootste kwaad voor de moderne mens. Een emeritus professor raadde de aanwezigen aan, zo veel mogelijk te voet te gaan en de calorieën niet te vergeten die in een cocktail liggen verscholen. Een andere gast sprak over de gouden regels van het lidmaatschap van de American Coronary Club: werk zeven dagen, neem werk mee naar huis, sla geen invitaties af, ga naar elke comité-vergadering, wees tijdens de maaltijd bereikbaar voor telefoongesprekken en deel nooit verantwoordelijkheid met een medewerker.

Maar de *Daily Express* vraagt zich af, of de Coronary Club werkelijk zo'n slechte instelling is; blijkens het reglement